

IN ANII TRECUTI ESIA SUB TITLULU „UMORISTULU.”

F61'a ac6sta ese totu a opt'a di!
— dar prenumeratiunile se pri-
mescu in t6te dilele.

Pretulu pentru Austria pe anu 6 fl. v. a. pe 1/2 de anu
3 fl. pe trei lune 1 fl. 50 cr.; pentru alte tieri: pe anu
7 fl 20 cr. pe 1/2 de anu 3 fl 60 cr. pe trei lune 1 fl 80 cr.

T6te siodienniile sibaniide prenume-
ratiune sunt de a se tramitela Redac-
tione: Strat'a lui Leopoldu Nr. 4

PARAGRAFULU „SIESE.”

(Dedicatu coc6nei Federatiun6a.)

Scriere-asiu io, si asiu spune
Multe glume, multe bune;
Multi aru ride, multi aru plange
Totu cu lacrim6 de sange;
Asiu vorbi precum simtiesce
Cum gandesc6, ce doresce
Totu romanulu dreptu, curatu:
Dar nu pot6, spunu apriatu,
C6-ci in cale-mi ese
Paragrafulu siese.

Asiu vorbi de-o causa santa,
Ce sufletulu ni-lu incanta,
Ce stramosii in trecutu
Secoli multi o-au sustienutu.
Spune-v'asiu, cum caus'a santa
Astadi cade, se'nmormenta,
Cum nepotii mosiloru
Nu mai sustienu caus'a loru:
Dar in cale-mi ese
Paragrafulu siese.

V'asiu cant6 io cu placere,
Precum anim'a ve cere;
Inveti6-v'asiu unu cuventu,
Ce contiene unu ce santu;
V'asiu cant6 fara'ncetare
De die6sc'a neat6rnare;
Spune- v'asiu, ca s'o iubiti,
S'o nutriti si s'o paziti:
Dar in cale-mi ese
Paragrafulu siese.

Si-apoi inca v'asiu mai spune
Ceva si de uniune.
C6 dupa parerea mea
Nu e bine dieu asi6;
Spune-asiu in asta privintia,
C6 io pentru 'ndependintia
Cu credintia m'oiu lupt6,
Pana ce voi6 resufl6:
Dar in cale-mi ese
Paragrafulu siese.

Scrie-asiu io cu bucuria,
Si cu bucuria viua,
Inton6-asiu cu placeri
Neat6rnarea „naei“ tieri;
Pe toti fratii de unu sange
I-asiu rog6 si i-asiu constringe
S6 sustiena toti cu doru
Neat6rnarea tierii loru:
Dar in cale-mi ese
Paragrafulu siese.

Cum v'am spus'o pan' acuma
C6te-odata, cam cu glum'a,
Totu voiosu si suridiendu,
Spune-v'asiu io candu si candu
Multe lucruri minunate,
Ce iubiti cu scumpetate:
Dar nu pot6, fart6tiloru,
Ca s6 facu de dupa doru, —
C6-ci in cale-mi ese
Paragrafulu siese.

GUR'A SATULUI.

Scrisorile lui Pacala catra Tandala

Frate de cruce!

In dîlele nîstre numai fotografii mai traiescu bine, — me facui dar si io fotografu, si me dusei la dieta, si acolo ca de proba facui aceste fotografii de pe galeria:

* * *
Diece ôre inainte de miédia-di. Tempulu candu ar trebui sê se încépa siedinti'a. Deputatii p'a casa chiar acuma si-tragu oisemele. In sala nu-e unu sufletu de omu. Intr'unu tardîu apare unulu, si-acel'a se sparia de desiertiunea salei, si o ie pe picioru. Pe alta usia éراسi se ivesce altulu, dar vediendu, câ n'are cu cine sê vorbésca, si-ie catrafusele. Dar éca a trei'a usia se deschide, intra unu omu naltu. Privesce in giuru de sine, dar afara de o figura nu vede pe nimene. Apoi si figur'a aceea este — umbr'a sa. Elu inse nu e omulu acel'a, carele se sparia si de umbr'a sa, — deci pasiesce cu curagiu barbatescu catra loculu seu. Se asiédia. Apoi scôte din pusunariulu seu doue obiecte. O brisca si o cerusa. Ascute cerus'a si incepe a-si face notitie din vorbirile ce le asculta in momentulu acel'a.

Omulu acest'a e Teaica Ilie.

Intr' aceea vinu si altii. Sosescu si deputatii din Ardealu si se asiédia in drépt'a. Si in fine la diece si trei patrare siedinti'a se inoepe.

La ordinea dîlei: despartîrea lui Ioanu de Cicia, séu fug'a de sub scutul mantuitoriu.

Proieptulu de lege alu guvernului se primî la desbaterea generala unanimu de catra cas'a intréga. Totusi unulu dupa altulu se scolara siese atleti sêrbi, si fiindu câ n'a fostu pe cine sê combata, au eluptatu o victoria gloriósa. Afara de acést'a au mai spusu, câ privilegiile loru nu s'au ruginitu nici acum, câ acele sustau si in diu'a de adi, si câ mitropoli'a loru e mai vechia decâtu a romaniloru, câ-ci aceea a esistatu inca cu trei secolu inainte de Adamu, — adeca pe tempulu acel'a, candu esistau pe lume si cai verdi si. . . .

Am asceptatu sê se scóle si atare romanu, si in fine s'a si nevoitu unulu, — dorere inse, câ dînsulu — precum spuse — n'a capetatu plenipotintia de la colegii sei sê vorbésca in tréb'a acést'a. Cas'a incepù a ride cu hohotu. Dar ce pricepe cas'a politic'a innalta. Apoi si deputatii nostri sê nu mai aduca pe nimene in o astfelu de perplexitate, ci sê-i deie plenipotintia. Credu, câ dlu Lónyai nu va pretinde timbru.

Stratimiroviciu a vorbitu — din scrisóre, si din tóta vorbirea lui am invetiatu atát'a, câ e mare necasu pentru unu domnu, déca secretariulu seu are — scrisóre rea. Din norocire stimatulu nostru depu-

Tîganulu caprariu.

Unu omu si-bagase pe unu tîganu de caprariu, si mergandu cu elu la dealu la capre, si pripindu-i sê caute bine de ele, i-a dîsu sê le si mai taia, adeca sê le taia padure. Tîganulu socotindu câ caprele sê le taia, cum s'a dusu stapanulu, a inceputu a dîmica la capre cu securea si a le face totu gramada. Dupa ce a gatatu cu cele de mai de-aprópa, s'a dusu si la

tatu Bohetielu érá aprópe si astfelu si-a potutu desvoltá frumosulu seu talentu in artea — sioptirii.

Atunci se scolá Mileticiu, si cu elu se scolara cincii cóle de hartii scrise, ce le tienea in mana, si incepù in dactilu: Tüszte! haz! si continuá cu focu, vorbindu unguresce cu pronunciare sêrbésca, — ceea ce facù pe deputati a-si aduce a minte, câ afara in bufetu se alla doue fetisióre sprintene si rachia buna, deci va fi mai bine a petrece tempulu acolo.

Unu unguru de langa mine ascultandu vorbirea lui Mileticiu, mi dîse: Me miru de presiedintele, câ iérta pe Mileticiu sê vorbésca aici in dieta — sêrbesce.

Teaica Ilie: Dlu Notarieviciu a dîsu, câ noi romanii amu statu sub scutul sêrbiloru. Nu vreu sê sporescu vörbe multe. (Mileticiu: si pan' acum au fostu multe!) ci spunu numai atát'a, câ pe candu sêrbii au inmigratu. . . . (Mileticiu: N'au inmigratu) noi amu avutu mitropolia, si n'amu avutu lipsa de scutul loru, despre care suná fras'a. (Mileticiu: N'a fostu frasa!) Cátu de placutu ni-a fostu nóue scutul acel'a, se vede si de acolo, câ-lu parasimu cu sacrificie, si ne facemu cruce c'amu scapatu de elu. (Risete din tôte partile.)

Stoiciacovicu: Io asiu poté sê cittediu multe privilegie in contra dlui Teaica Ilie, din cari s'aru poté convinge despre esistintia scutului serbescu, — dar privilegiile inaintea dnei sale n'au nici o valóre. I voiu spune dara unu argumentum ad hominem. I voiu ceti din vorbirea lui Siaguna tienuta la congressulu din Carlovietiu. (Unu patrariu de óra totu cetesce nemtiesce.) Acuma credu, câ am convinsu pre dlu Teaica Ilie.

Teaica Ilie: Mi-pare reu, câ antivorbitoriulu a prepaditu tempulu de giaba, fara a me poté convinge. Si nu m'a convinsu pentru aceea, câ-ci dsa mi-a cetitu totu nemtiesce, érá io nemtiesce numai atát'a sciu, câ: nix daiciu! (Hohotu generalu)

Sigismundu Concordia: A fostu odata unu tîganu, care avea prunoi multi, dintre cari unulu érá de totu golu, avendu numai o legatóre la grumadi. Cineva lu-intrebá: Si-acést'a e fiulu teu? Da, respunse tîganulu, acést'a e fiulu meu adoptatu, — io lu-imbracu. (Iaritate mare.) Asié amu fostu si noi romanii cu scutul sêrbescu. (Hohote, aplause generale.)

* * *
Éca, frate de cruce, ti-tramitu probele mele de fotografia. Delectéza-te in ele, déca poti!

Érá io remanu purure alu teu

frate de cruce.

Pacala.

cele de pe dealu, si dimicandu si aici totu asié, le-a facutu si pe aceste gramada. Cam peste doue trei dîle, mergandu stapanulu sê véda de tîganu ce mai face si vedîndu lucrulu acelu cumplitu a eschiamatu vai! vai! é'r' tîganulu: ce vai e aici, dar' sê vedi inca ocolo in dealu.

De ce tacu deputatii din Ardealul!

In fine am descoperit'o.

Ascultati sê v'o spunu.

Imperatul Iosifu a chiamatu odata la sine pe ministrulu seu si l'a intrebatu :

— Ce face poporul?

— Murmura, — response ministrulu.

— E bine, — dîse imperatul.

De alta data éra chiamà imperatul pe ministrulu seu si lu-intrebà :

— Ce face poporul?

— Tace Maiestate, — response ministrulu.

— Tace? Atunce e reu, câ-ci se pregatesce ceva, — dîse éra imperatul.

Pana aice povestea.

Si acuma s'o aplicu.

Vedeti, romani buni, pentru aceea tacu si deputatii romani din Ardealu, ca guvernulu sê se sparie de tacerea lor!

N'am nimerit'o bine!?

Discursu intre doi ómeni surdi.

Unulu : Cum mai tieni *tiér'a* fartate!

Altulu : Si eu am cetit'o, inse n'ai la ce te luá dupa ea, câ-ci e fói'a boeriloru, si aceea scii, câ acum castele se lupta pe mórte pe viétia contra *poporului*.

Unulu : Ai cetitu dóra in jurnalulu invetiatoriu-lui spune-mi dara si mie ce-e *scírea* cea mai noua?

Altulu : Fericirea aceea nu o dorescu, numai e bunu Ddieu si-i va aperá de *tendintiele* loru.

Unulu : Siedintiele din urma si mie mi-oru placutu, tréb'a nostra cu a sêrbiloru s'a *spartu* de totu.

Altulu : Dar' dieu câ Carpu, câ-ci elu e oapteni'a acelora, cari lucra contra intereselor *romanesci*.

Unulu : Asié am intielesu si eu, câ si partidele unguresci, au fostu pe langa noi, acést'a e fromosu de la diet'a *ungurésca*.

Altulu : Dieu serac'a *tiéra romanésca*!

Una invetiú.

Déca voiesci sê traiesci si cu satulu si cu satenii, atunci taia-ti limb'a, vérsa-ti plumbu in urechi, siedi cu capulu totu in cenusia, taci si invétiá.

Déca unulu mai betranu de dile ca tine díce, câ ceea ce face elu reu, e bine, tu taci si invétiá.

Déca tu vedi câ se intempla multe asié pe cum nu ar' trebúi, tu taci si invétiá.

Déca unulu séu altulu din neamulu ori semintí'a ta, face asié ceva, prin ce stricandu neamulu teu, ti-strica si tfe, tu taci numai molcuma si invétiá.

Déca vedi câ unii si altii si-dau peste capete si umbla fara neci unu capu, tu taci si invétiá.

Déca vedi câ biét'a natiunea ta, manca totu rusine peste rusine prin portarea unoru monopolisatori ai ei, atunci tu taci si invétiá.

Si déca ai totu invetiátu si ér' invetiátu pana ai garbovitu de spate ca vit'a de jugu, atunci adu-ti a minte de dí's'a câ : omulu totu invétiá pana móre, si totu móre neinvetiátu, deci taci si atunci si lasa dupa cei mai invetiáti.

TANDA si MANDA.

T. Ce e nou, frate Mando?

M. D'apoi cocón'a Federatiunea e bolnava.

T. Ce o dóre?

M. Paragrafulu siese.

T. Frate Mando, én sê te mai intrebú un'a.

M. E bine!

T. Én spune-mi, ce va sê dica — „deficitu“?

M. Du-te si intréba pe dlu Lónyai.

T. Audi, audi acolo!

M. Ce?

T. Puscariu a dísu a de una-di in dieta, câ acolo domnesce spiritulu liberalu.

M. D'apoi asié oredú si io, câ dio acolo si in guvernulu domnesce spiritulu liberalu intru astuparea — unoru gure nesatióse.

T. Audítai ce s'a intemplatú la Clusiu?

M. Ba.

T. Cine-va a propusu, ca in scól'a industrialá sê se propuna si limb'a romana ca studiu obligatú.

M. Si-apoi?

T. S'a scolatú Finali si a combatulu propunerea, dícandu, câ limb'a romana e o limba neculta, ce nici romanii nu o pricepu. Cuvine-se ast'a de la unu membru onorariu alu asociatiunii transilvane?

M. D'apoi ast'a e multiamit'a unguresca pentru destingerea romanésca!

Sufletulu parintelui.

Cu ocaziunea unui esamenu findu vorb'a despre sufletulu, preotulu intrebà pe ofetitia câ póte-se vedé sufletulu, si vediut'au dínsa órecandu sufletulu? Fetiti'a response : vediutu in septeman'a trecuta. Cum asié? intrebà preotulu cu curiositate. Asié câ mergandu nóptea cu mam'a la mosia, tocmai candu eramu pe langa casa domnului parinte a esitu pe feréstá imbracatu in vestminte albe si dumnet'a sarutandu-lu in frunte i-ai dísu nópte buna sufletulu meu.

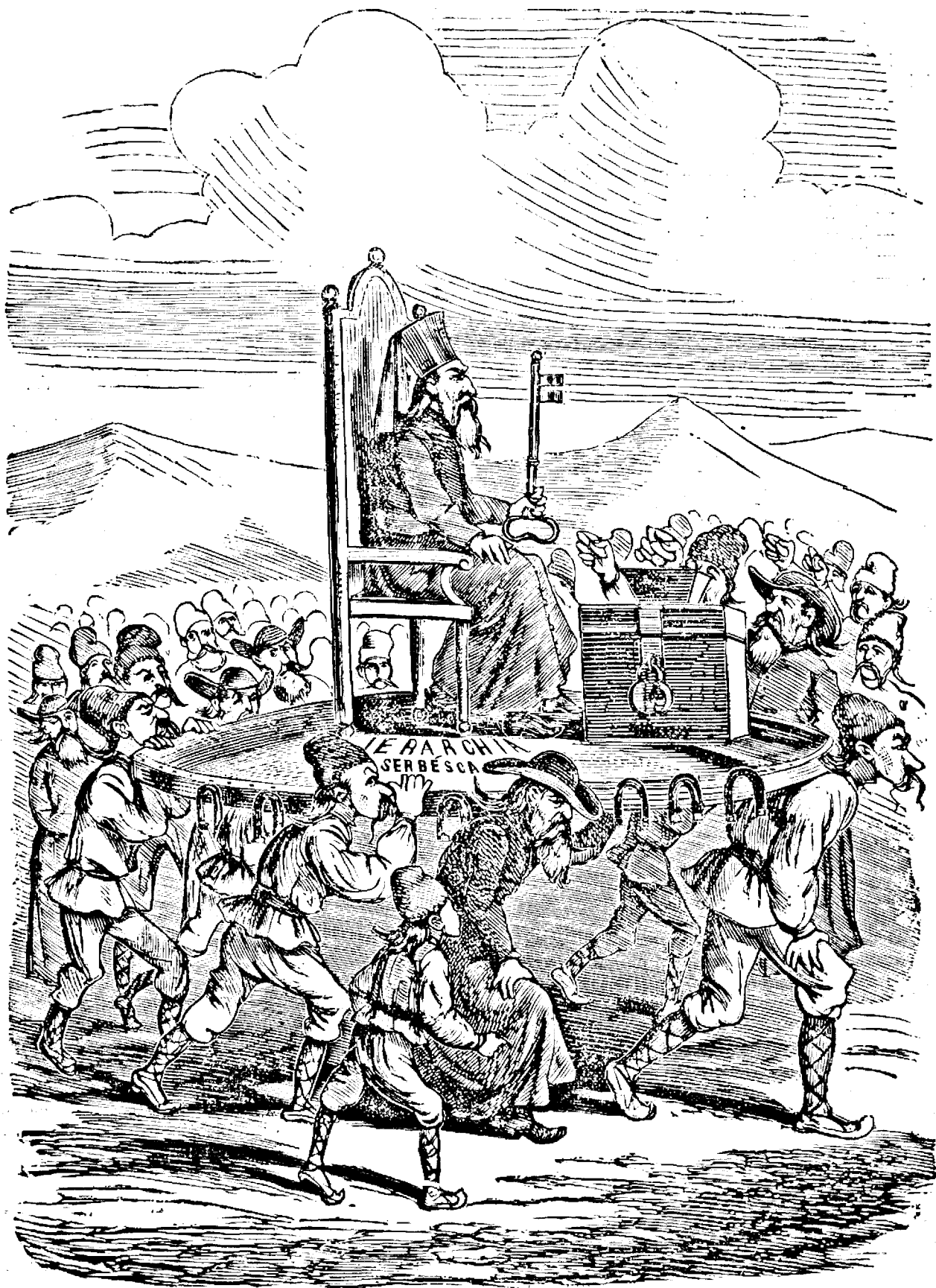
Post'a Gareí Satului.

Trandafirú trandafirutiú, mancu-i ochii cul te-a pusu, Lasa-o serac'a, nu o sclutil asié uritu.

Dlu M. A. Cele tramise nu se potú pune in fói'a nóstra, altele inse pre bucurosu.

Reu in susu, reu in josu. Reu dio acolo pe de tóte laturile. Déca nu te trudeai sê lucrú asié bine, póte lucrú mai bine.

Scutulu.

Éta cum si-inchipuesce Gur'a Satului scutulu sêrbiloru, despre care a vorbitu Dimitrievoiu in dieta.

Proprietariu, redactoru respundiatoriu si editoriu: **Iosifu Vulcanu.**

S'a tiparitu prin **Alesandru Kocsi** in tipografi'a lui (Érkövy Galgóczy si Kocsi.) ? iati'a de pesci Nr. 9.